

Simon Gergolet

VSAKODNEVNI IZLET S KOLESOM

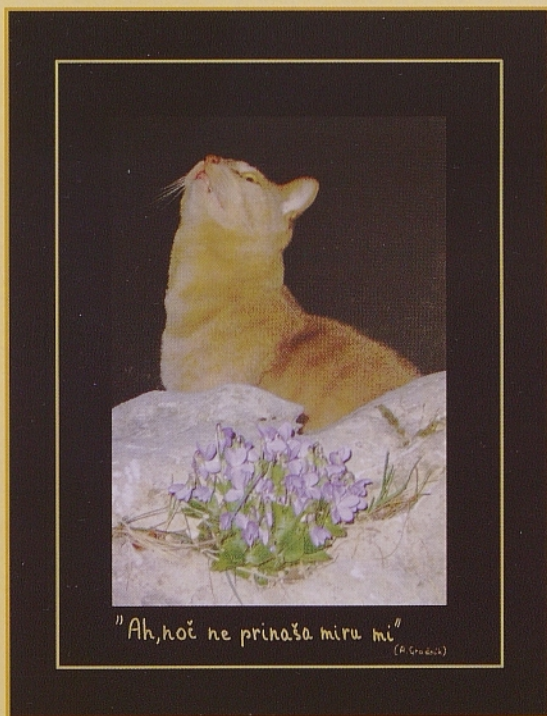
Kaj imajo skupnega Marco Pantani, Jolanda Čeplak, Alexander Vinokourov, Ben Johnson, Eddie Merckx in Marion Jones? Črni in umazani niti, ki povezuje vse te vrhunske športnike, je ime doping. Le-ta je žal postal resnični kralj tako atletike kot kolesarstva.

Najbolj zmagoviti med zgoraj navedenimi, kolesarska legenda Eddie Merckx, je padel v zanko ilegalnih poživil že v letih '60, kar je krut odsev dejstva, da ne gre le za novo, nevarno, a šibko in neizkoreninjeno bolezen, ki napada, ogroža in počasi uničuje pravi športni duh. V preteklosti nismo imeli tako strogega nadzora in tolikšnih kontrol, kot jih imamo danes, zato niti ne vemo, koliko in kako globoko sega v preteklost nezaželeni pripomoček medicine in laboratorija v športu.

V sodobnem času je doping nedvomno dosegel višek. V zadnjih desetih letih je bil Tour de France prizorišče najbolj znanih škandalov. Riis, ki je do lanskega leta treniral Bassa v CSC, je pred kratkim izjavil, da je leta 1996, ko je zmagal francosko dirko, jemal poživila. Ullrich, ki je zmagal po Riisu, je zaključil kariero pred nekaj meseci, ko

ga je nemška federacija obtožila jemanja prepovedanih zdravil. Pantani, zadnji junak, ki je zmagal Giro in Tour v istem letu, je dejansko zaključil kariero leta '99, ko so ga v roza majici na Giro po prelepi zmagi ustavili orožniki. Nikoli se ni vrnil na prejšnji nivo in je pozneje zaradi mamil in depresije umrl. Armstrong, ki je zmagal celo 7 Tourov zapored, je bil stalno tarča in akter polemik. Francozi so trdno prepričani, da njegove zmage niso "čiste in brezmadežne". Glede lanskega zmagovalca ni kaj reči, saj še ne vemo, kdo je... Landysa so izključili, ime drugouvrščenega, Pereiro Sio, pa je prisotno v dokumentih, ki jih je zapustil znameniti zdravnik Fuentes in ki so pogubili številne vrhunske športnike, med katerimi »brani« italijanske barve Ivan Basso. Letos, če je to sploh mogoče,

smo padli še nižje. Rumeno majico, Rasmussena, ki se je med letom izmuznil vsem kontrolam rekoč, da je na počitnicah nekje v Mehiki, medtem ko je v resnici treniral v Alpah, je njegova ekipa poslala domov in izključila med samim Tourom. Najbolj šarmantnega kolesarja, Alexandra Vinokourova, ki je spraval cel Kazahstan na kolo in je postal na domačih tleh pravi heroj, so zasačili na kontrolah tako kot bivšega italijanskega prvaka Morenija. Astana, najmočnejša ekipa, se je odločila zapustiti Tour, podobno kot Festina pred dobrim desetletjem. Zmagal je mlad in talentiran Španec Contador. Zdi se, da so vendarle kontrole stroge, da organizatorji skušajo premagati rano dopinga in da končno mladi spet prihajajo na dan. Žal pa je ime Contadorja bilo večkrat zapisano na poročilih, ki jih je sodnikom oddajal Fuentes.

»MUCEK ŠPRIC« (FJONA MEZGEC) – 3. nagrada in nagrada publike na natečaju Mosp-Skk 2007.

26. 7. 2007

Dragi Dnevnik,
Prispeli smo!! S slovensko odpravo, po enem tednu potovanja z avtobusom po Evropi, med katerim smo obiskali München, Strasbourg, Dover in Stonehenge, smo tukaj. Na svetovnem Jamboreeju. Ne morem verjeti. Evforija raste. Že takoj sem začutila nekaj nenavadnega v zraku, vstopili smo v nov svet. V svet, kjer se ti vsakdo, ki ga srečaš, nasmehne, te pozdravi, nagovori. To se mi zdi izjemno. Ob drugi priložnosti se niti pogledali ne bi, zdaj pa smo vsi tukaj, z istimi željami in cilji, vsak pa s svojo zgodovino, s svojo zgodbo, s svojim potovanjem za sabo.

V morju šotorov na podtaboru mednarodnega osebja (IST) smo uspeli najti koticček za naš šotor. Kot sosedo imamo Indijce, Kolumbijca in Kostaričane. Počasi začenja prihajati vse več in več ljudi. Jamboree se začenja s polno paro!

*Tanja*28. 7. 2007

Jamboree se je tudi uradno začel. Zjutraj smo imeli Opening Ceremony. Zbrali smo se v Areni, ogromnem travniku z velikim odrom. Vsaka država je vihtela svojo zastavo in pela svoje pesmi. Vsakokrat ko sem se zazrla v to množico štiridesettisočih ljudi, me je spreletelo vznemirjenje. Neverjetno koliko nas je!! Otvoritev se je začela s plesi, pesmimi, kratkim govorom... potem pa je na veselje številnih mladenk prišel... princ William!! Poklicali so vsako državo posebej, ob tem pa so dvignili njeno zastavo na odru – na koncu jih je bilo 160. Ob stoletnici je prvič, da se Jamboreeja udeležijo prav vse države, v katerih deluje skavtska organizacija.

Zvečer se je slovesnost zaključila z velikim koncertom v Areni.

Sploh si ne morem predstavljati, da bi lahko bilo lepše!

*Tanja*1. 8. 2007

Sunrise day. To je dan, ko se je pred natanko stotimi leti nekaj spremenilo. Ko se je rodilo nekaj, kar je marsikomu spremenilo življenje... zbudili smo se ob šestih zjutraj, da smo se potem ob osmih

vs skupaj zbrali v Areni in praznovali ta pomembni dogodek. Petje, plesi, govori raznih odgovornih v skavtski organizaciji, med katerimi tudi Baden Powellovega vnuka... vse je bilo prežeto z nekim posebnim čarom in veličino... Kako se je v stotih letih vse to razvilo, kakšno moč ima, da ji je uspelo privabiti na en travnik več kot štiridesettisoč ljudi vseh verstev in vseh narodnosti. Počutila sem se počaščena, da sem tudi sama lahko del te ogromne navdušene množice in da lahko tukaj in na tak način praznujem ta pomembni dogodek.

DNEVNIK JAM

Letos je za skavte celega sveta prav posebno leto. Pred natanko 100 leti je namreč lord Baden Powell, ustanovitelj skavtizma, peljal peščico mladeničev na otoček Brownsea v Rokavskem prelivu in tako začel pustolovščino skavtizma, ki nepretrajno traja že celih 100 let. Po celem svetu. Ob tej pomembni obletnici...

Po bolj uradnem delu slovesnosti je bila na vrsti taka nekako bolj sproščujoča dejavnost, ki pa je imela globok simboličen pomen. Včeraj pri večerji je vsak dobil pero in rumeno ruto, narejeno prav ob priložnosti Sunrisea. S tem smo med množico zbrali čimveč podpisov in imeli tako priložnost spoznavati številne nove ljudi in njihove države.

*Tanja*2. 8. 2007

Skupina, s katero delam, je čudovita: štirje Brazilci, dva Portugalca, dva Španca, Avstrijka in Savdski Arabec. Prvi trenutek me je sicer

Skavti celega sveta so se ob 100-letnici skavtizma utaborili v Hylands Parku pri Chelmsfordu v Angliji.

« zgrabil obup: osem ur dela na dan v skladišču in z nočno izmeno vsake tri dni... In če bi to ne zadostovalo za krhko dekle, so nas dvakrat zadolžili še za čiščenje stranišč. Bila sem na tem, da proglasim stavko, še posebno tisto noč, ko je silno in vztrajno deževalo... Potem pa sem iz dneva v dan komaj čakala, da grem v službo. Sodelavci so me očarali; vsak dan so me presenečali z novimi zgodbami, cele ure smo se pogovarjali, se smejali, tako da je tudi delo v skladišču postalo sila zabavno. Malo sem sicer uničena, saj že kar nekaj noči ne spim več kot štiri ali pet ur, tukaj pa je toliko vsega... nešteto dejavnosti, ogromno stvari, ki si jih je treba ogledati, in ljudi, ki jih je treba spoznati! Sploh ni časa za utrujenost. Spala bom doma, tukaj si ne morem tega privoščiti!!

Tanja

6. 8. 2007

Časa zmanjkuje, tukaj pa je nešteto stvari, ki jih še nismo obiskali. V zadnjih dveh intenzivnih dneh smo sicer skušali biti zelo učinkoviti, a še vedno je časa premalo. V argentinski delavnici smo se učili tango, pri Indijcih indijskih plesov, igrali smo na tipične tahitijske instrumente, izdelovali smo fidžiske okraske, učili smo se

OREE

ci so letos organizirali svetovni Jamboree, tabor, ki so se ga udeležili skvati iz celega sveta. Med 40 tisoč udeleženci je bila tudi peščica naših skvtov, članov SZSO. Ob povratku domov smo nekoliko pokukali v njihove dnevniške zapise.

NEPONOVljivo !!!

odpirati kokos, pokusili smo tipične jedi iz vseh mogočih držav, učili smo se japonske in korejske abecede, meditirali smo z budističnim menihom, si ogledali najrazličnejše predstavitevne šotore, eno jutro smo preživeli v bližnjem mestu Chelmsford, izmenjevali smo si rute in ostalo opremo – temu pravijo swapping, kar je v zadnjih dneh postala zelo modna aktivnost – pri Avstralcih smo si izdelali bumerange, in še in še... Občutek imam, kot da bi v malem odkrila ves svet...

Tanja

7. 8. 2007

Bližamo se koncu. Čas tukaj leti. Zdi se mi, da bi potrebovala še vsaj teden več, da bi si lahko vse ogledala, da bi lahko poglobila nova prijateljstva. Moji sodelavci so čudoviti. Danes sem z odprtimi usti poslušala pripovedovanje Filipa o življenju v Nigeriji. Govoril je o poroki v Afriki, kako poteka ves obred pred in med poroko, o vlogi ženske (fantje so bili kar navdušeni nad njihovo kulturo, dekleta malo manj). Šele danes nam je povedal, da je on v Nigeriji princ in da spada v eno izmed štirih družin, ki kraljujejo njegovemu mestu, ter da bi lahko postal kralj. Zdi se mi neverjetno, da je lahko taka oseba, ki zaseda doma pomembne položaje, tukaj tako preprosta in ponižna. Slutila sem, da so Nigerijci, ki so prišli sem, premožnejši, saj je letalska karta zanje res draga. Poleg tega pa govorijo vsi izvrstno angleščino, kar nujno pomeni, da so imeli možnost, da so se šolali. Še vedno pa se mi zdi neverjetno, da so tako preprosti in prijazni.

Slavica

8. 8. 2007

Zadnji dan. Še zadnjič se bomo zvečer vsi skupaj zbrali pri veliki areni, da bi se poslovili. Opazujem. Otroci si izmenjujejo našitke, majice, klobuke ... Vsak bo nesel s seboj domov del nekoga drugega, njegovo zgodbo, njegove običaje ... Otroci se še vedno vrstijo v trgovini, da bi kupili sladkarije in čokoladice. Pred stojni-

(dalje) ►►

« (dalje s prejšnjih strani)

camo s sladoledi in raznovrstno hrano so tudi vrste. Pogled na to me žalosti. Kaj bi rekel Baden Powell, če bi videl, da je skavtizem dandanes postal tak? Grem do podtabora odraslih. Srečam Švede. Vprašam jih, če lahko prisedem. Z veseljem me sprejmejo. Vprašam jih, kaj se jim je zdel ta Jamboree. Zdi se mi, da zaslišim samo sebe v tem odgovoru. »Premalo je bilo lesenih zgradb in tabornih ognjev, premalo bivanja v naravi.« Vprašam jih, če bodo na Jamboreeju na Švedskem čez štiri leta. V njihovem glasu slišim navdušenje. »Bomo, seveda bomo. Pridi tudi ti. Ne bo ti žal. Če si tudi sama pogrešala, kar smo mi tu pogrešali, boš na Švedskem to zagotovo našla. Pristen stik z naravo, veliko zgradb iz lesa, taborni ognji ... Pridi!« Švede so prepričljivi. Njihove besede napovedujejo nekaj še bolj izvrstnega, kot je bil ta Jamboree, saj je navsezadnje vsak Jamboree enkra-

ten. Čudovita izkušnja se bliža koncu, vendar nas čez štiri leta čaka nova! Upam, da mi bo uspelo iti tja.

Slavica

8. 8. 2007

Odhajamo. Z avtobusom se odpravljamo proti domu. Težko verjamem, da se je že končalo. Včeraj smo imeli Closing Ceremony. Zvečer je deževalo in bili smo v dvomu, ali ne bi raje poležavali v šotoru kot pa, da bi se močili v Areni. Vseeno smo izbrali drugo možnost... in bila je izvrstna odločitev! Kljub temu da je slovesnost ciljala na vesel zaključek z živahnimi pesmimi in velikim ognjemetom, se je vseeno čutilo otožnost, tisti neprijeten občutek, ko veš, da se je nekaj čudovitega zaključilo. Z gotovostjo lahko priznam, da ja bila ta najlepša izkušnja v mojem življenju. Sploh si ne morem predstavljati, da bi lahko bilo lepše. Prostovoljno delo, ki je včasih res zahtevalo

veliko mero vzdržljivosti in potrpljenja, me je izredno obogatilo. In vsi čudoviti ljudje, ki sem jih spoznala... Kako bom pogrešala vse tiste čudovite indijske, japonske, južnoameriške nasmejane obraze... in neverjetno množico ljudi, kjer se počutiš nekdo in nisi le številka. Kako bom pogrešala tisti frenetični ritem, ko se stalno nekaj dogaja, ko ima vsak posamezen trenutek svoj pomen... ko dolgočasje ne obstaja in si čustveno neprenehoma aktiven... tisti občutek popolne evforije... Res je bilo fantastično in težko bom z besedami opisala vse, kar sem v teh tednih doživela in občutila. Vzljubila sem svet, v katerem lahko spoznaš tako enkratne osebe, ki ti znajo obarvati še tako siv dan. Skratka, bilo je super in komaj čakam na naslednjo podobno izkušnjo!!

Tanja

(*Slavica Radinija in Tanja Zorzut*)

MOSP IN MsSsk GOSTILA MANJŠINCE V SKLOPU PROJEKTA STARHIKE

Zanimiva pobuda, manjšinska izmenjava, ki je nastala na Južnem Tirolskem in ki že vrsto let združuje različne evropske manjšine in pripomore k medosebnemu spoznavanju v imenu

obiskovanja različnih krajev, kjer manjšine živijo, ter s pomočjo športa in zdrave zabave. To je Starhike! In letošnji Starhike je potekal pri nas: priredili sta ga organizaciji MOSP in Mladinska sekcija stranke Slovenske skupnosti. Starhike je potekal od 21. do 28. julija.

Multikulturni projekt, ki smo ga letos gostili Slovenci v Italiji, je bil najprej imenovan Sternwanderung in je potekal na Južnem Tirolskem. Tam so se zbirali predstavniki različnih manjšin. Seznanjali so se s kulturnim delovanjem ladinške in nemške manjšine v Italiji. Projekt je bil izredno uspešen. Posledično so ga začele prijete- ▶▶

« jati tudi druge manjšine, letos je bila na vrsti slovenska manjšina v Italiji. Projekta se je prvič udeležila lani, ko je bila v gosteh Zahodnih Frizijcev na Nizozemskem.

Letošnjega Starhikea so se udeležile frizijska manjšina iz Nizozemske, danska manjšina iz Nemčije in hrvaška manjšina iz Avstrije. Pester program je predvideval predvsem spoznavanje območja, na katerem živi slovenska manjšina v Italiji. Udeleženci so se najprej sprehodili od Drage, kjer so prenočevali, vse do Botača, kjer so si ogledali dolino Glinščice in tamkajšnje zanimivosti. Pot jih je nato vodila v Škocjanske jame. Gostje so si poleg zamejstva ogledali številne kulturne zanimivosti ma-

tične domovine, nad katero so se res navdušili. Da bi se naužili morskega zraka so se sprehodili po Rilkejevi poti in si ogledali Sesljan. Tam je seveda sledilo tudi sončenje in kopanje. Obvezna etapa je bil seveda Trst, kjer si je skupina ogledala mestne zanimivosti. Seveda so bile na prvem mestu slovenske ustanove v Trstu. Gostje so spoznali predvsem organiziranost slovenskih društev in kulturnih ustanov. Ogledu Trsta je sledil tudi ogled Ljubljane in slovenske obale, kjer se je skupina seznanila z italijansko manjšino v Sloveniji. Iz Trsta so deleženci Starhikea odpotovali nekoliko proti severu v drugi slovenski zamejski center, v Gorico in okolico. Izredni gostitelj je bil predsednik podgorskega krajevnega sosveta Walter Bandelj. Posebno srečanje na Goriškem je bilo s pokrajinsko odbornico Maro Černic, ki je spregovorila o organizaciji slovenske in furlanske manjšine na Goriškem. Sledil je še obisk sedeža tednika Novi glas, kjer sta gostom spregovorila urednika Jurij Paljč in Andrej Bratuž, Kulturnega centra Lojze Bratuž, kjer so se mladi srečali s predsednikom goriškega SSO Janezom Povšetom in predsednico centra Bratuž Franko Žgavec ter predsednikom SZ Olympia Andrejem Vogričem. Ustavili so se tudi v KB Centru, kjer so spoznali delovanje ZSKD in knjižnico Damirja Feigla. Dan se je prijetno zaključil z obiskom vinske kleti.

Projekt Starhike dokazuje, da so medmanjšinska sodelovanja koristna in nujna, če manjšina želi, da bi jo

večina spoznala. Tudi letos je bila pobuda zabavna in koristna. Ve se namreč, da je pomembno, da se manjšine med seboj spoznavajo in se seznanjajo s teritorijem, na katerem živijo.

Patrizia Jurincic

Na slikah (foto Ivo Lachi): mladi manjšinci na obisku v zamejstvu in v Sloveniji.

DELAVNICE, PREDAVANJA, RAZVEDRIL SKRATKA

Ko se poletje preveša v jesen, so mnogi z glavo že pri obveznostih, ki jih prinaša nova delovna sezona. To velja tudi za organizatorje Drage mladih, srečanja slovenskih dijakov in študentov iz matice in zamejstev, in Festivala mladinske ustvarjalnosti, ki predstavlja uvod v sezono društva Mladi v odkrivanju skupnih poti. O jesenskem delu Drage mladih in o Festivalu smo se pogovorili z organizatorko Patrizio Jurincic.

► Kako sta potekala jesenski del Drage mladih in Festival?

► Jesenski del Drage mladih je potekal v Parku Finžgarjevega doma na Opčinah 1. septembra, že 27. avgusta pa se je začel Festival mladinske ustvarjalnosti, namenjen vsem mladim, ki si želijo sprostitev in predvsem ustvarjanja v številnih delavnicah z izkušenimi mentorji. Poleg tega je Festival Drage mladih nudil tudi številne kulturne večere, namenjene glasbi, plesu in gledališkim predstavam, ki so se začeli v ponedeljek, 27. avgusta, s slovesnim odprtjem Festivala.

► Katere so bile letošnje novosti, kaj so novega lahko našli mladi na letošnji Dragi mladih?

► Poleg običajnih delavnic, kot so likovna, gledališka, časnikarska, kolesarska in plesna, je bila letos na voljo še ena delavnica, in sicer ustvarjalna make-up delavnica, na kateri so se dekleta učila spretno uporabljati ličila in spoznavati trike in tehnike maskiranja. Poleg tega je bila letos še ena novost: Jam Session, improvizacijski večer udeležencev plesne in likovne delavnice, ki so v prisotnosti publike improvizirali s pomočjo glasbe.

► Kdo je vodil delo v delavnicah?

► Delavnice so večinoma potekale enkrat na dan od torika do petka. Vse delavnice so vodili izkušeni mentorji, ki so v vsakem posamezniku znali vzbuditi željo po ustvarjanju. To so bili: likovni ustvarjalec in grafični oblikovalec Matej Susič za likovno delavnico, režiserka prof. Lučka Susič za gledališko, plesalka in koreografinja Raffaella Petronio za plesno delavnico, časnikarka Breda Susič za časnikarsko, Saša Žerjal za kolesarsko in Živa Kušče za make-up delavnico.

► Kaj pa razvedrilni program za vse udeležence?

► Tudi letos je bil večerni program zelo pester. V sredo, 29. avgusta, je bil na sporedu *Jam Session*, improvizacijski večer udeležencev likovne in plesne skupine. V petek, 31. avgusta je na odru Finžgarjevega doma zaživela predstava *Molière za mlade* v izvedbi mladinske gledališke skupine kulturnega društva Igo Gruden iz Nabrežine, ki jo vodi Gregor Geč, in koreografija *Tkanje zlata* ►►

Delavnice Festivala mladinske ustvarjalnosti v polnem teku. Gledališka in ustvarjalni make-up (levo); zgoraj, likovna delavnica (foto M. Susič).

Na sosednji strani: člani plesne delavnice med improvizacijskim večerom (foto M. Susič); desno zgoraj sestanek časnikarske delavnice (foto B. Susič).

PROGRAM ...

ELO PESTRO!

«plesne skupine MOSP, ki jo vodi Raffaella Petronio. Zadnji večer pa je bil kot običajno namenjen vsem udeležencem Festivala DM. S prireditvijo v obliki zaključne predstave in razstave so udeleženci sami pokazali, kaj so se med tednom naučili.

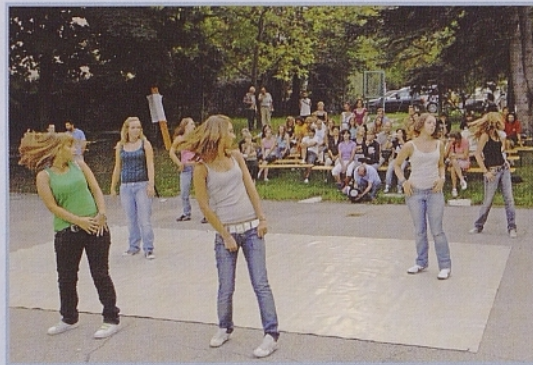
► **Sobotna okrogla miza je bila osrednji dogodek letošnje Drage mladih. Dejansko pa gre tudi za sklep in zaokrožitev poletnega dela Drage mladih ...**

► Letošnja Draga mladih je potekala na Ptuj, kjer sta bili na sporedu dve okrogli mizi, in sicer prva z naslovom "Zakaj postmoderni človek še vedno išče Boga?", na kateri so sodelovali antropologinja mag. Tina Ban, psiholog Bogdan Žorž in teolog doc. dr. Bogdan Dolenc, ter okrogla miza z naslovom "Verujem v Boga, ker ...", na kateri so imeli glavno besedo mladi, saj je okrogla miza potekala v obliki talk-showa, oblikovali pa so jo tudi ugledni gostje: tajnik islamske skupnosti v

Sloveniji Nevzet Porič, evangeličanska pastorka Vladimira Mesarič in zaporniški katoliški duhovnik Robert Friškovec. V soboto, 1. septembra, pa je sklop treh okroglih miz zaključila še zadnja: "Duhovnost in iskanje 'hitrega ozdravljenja' modernega človeka", pri kateri so sodelovali psihoterapevtka dr. Sanja Rozman, teolog dr. Jože Marketz in primerjalni religiozolog dr. Lenart Škof.

FESTIVAL DRAGE MLADIH v živo

Plesna skupina »Light« na plesišču (zgoraj, foto KROMA) in odbojarske ekipe na skupni sliki (foto B. Susič).

Publiki kar zastane dih, ko fantje iz novogoriške skupine »Go Breakers« izvajajo vrtoglave skoke, kot da bi bila to najbolj naravna stvar na svetu. Kmalu jih na plesišču zamenjajo prikupna dekleta domače plesne skupine »Light«. Tako – z glasbo, plesom in nasmejanimi obrazi – se je v poznem ponedeljkovem popoldnevu uradno začel 3. Festival mladinske ustvarjalnosti Draga mladih. Pred tem so se med splošnim smehom publike in igralcev v odbojki preizkusile štiri »improvizirane« ekipe. Izkupiček turnirja je šel v dobrodelne namene, udeleženci so namreč prispevali po evro za Misijonski krožek društva Rojanski Marijin

dom. Mladi odbojkarji in gledalci so se ob tej priložnosti lahko vpisali v številne delavnice, ki so nato potekale ves teden. Vse so doživele velik uspeh, tako po obisku kot po opravljenem delu.

Maruška Guštin in Valentina Oblak

PESMI

Nastja Slavec

TO NOČ NOČEM SPATI

*V ušesa mi vrešči Marilyn Manson.
Navadno poslušam balado št. 1 v g-duru -
accelerando
prehod od Chopina do mrtvaškega plesa.*

*Abrogacija realnosti.
Animizem se prebuja v svetlobi
luči na nočni omarici.
Še luna ni prižgana.
Sedim v fantovski sobi in igram remi.*

*Trenutek vzhičenosti
se razteče v stanje sproščenosti.
Teknejo mi poetično ponujeni piškoti.
Ekstatično opazujem lastno
na novo odkrito odkritost.*

*Japonke si nataknem četrt čez polnoč -
otopelo odmeva moj step do sobe št. 104.
Ahasveri odrinemo jutri ob osmih.*

*(Komisija literarnega natečaja je pesem
pohvalila zaradi izvirnega izražanja mladost-
niškega vzdušja, ki veje iz nje)*

Andrej Sodja

TEMA

*Tema
Šum morja
Šum vetra
Vonj po pomladi
V črnih mislih barvni metulji
Ni tal
Ni neba
Ničesar ni
Le metulji
Nemo lebdijo v črnini
Okoli njih glasna neskončnost
Pred njimi...
Tema*

Jasmin Guštin

UTRINEK

*Na pot mojega življenja
si stopil ti.
Tako počasi in tiho...
kot pada sneg na zemljo.
Bil si najlepši zvezdni utrinek,
kar sem jih kdajkoli uzrla.
In tako kot vsak utrinek
si tudi ti kmalu izginil in odšel.*

« (UVODNIK – dalje s 1. strani)

Fenomen nepoštenosti je žal stopil tudi na naša tla. Jolanda Čeplak, ki je na olimpijadi v teku na 800 metrov navdušila celo Slovenijo, je padla na julijskih kontrolah. Izvidi krvi kažejo, da je atletinja jemala EPO. Ona prepričano trdi, da gre za napako in da so rezultati, ki jih je dosegla, samo sad trdega dela in nikakor ne »zdravil«... Klasična obrambna poteza... Dejstvo je, da je Slovenija izgubila najbolj reprezentativno športnico, ki je celo nositelj svetovnega rekorda na 800 m v dvorani, in se je naenkrat zavedala, da na domačih tleh ni vse tako čisto, kot lahko zgleda. Svet atletike pa čuti potrebo po preprečevanju pojava, da se svetovni prvaki izkazujejo za prave goljufe. Marion Jones, verjetno najboljša atletinja na kratke razdalje

v zadnjih dvajsetih letih, in Ben Johnson, ki je postavil svetovne rekorde v teku na 100 metrov, sta bila svoj čas vzora za mlajše generacije, sedaj pa se jih ljudje spomnimo zaradi nepoštenosti in ne zaradi rezultatov.

Kakšna pa naj bi bila rešitev? Kako se lahko sploh rešimo te umazane igre? Ali ni šport zabava, ali ni važno pošteno sodelovati in se preizkušati z lastnimi zmogljivostmi? Žal nimam časa, da bi se poglobil v ta zanimiva vprašanja. Ura je že pozna in prijatelj na kolesu me čaka pred vrati. Načrtovala sva izlet čez mejo, do Temnice po asfaltirani cesti, kjer naj bi krenila levo za kratek vzpon po makadamu do vrha Trstelja, nato pa...

Simon Gergolet